

BABYBEURS

Uitgelezen mogelijkheden dus voor beleggers om van de verwachte ontwikkeling van het land te profiteren, zo lijkt het. En wie naar de prestaties van de belangrijkste beursgraadmeter van de Mongoolse aandelenbeurs kijkt, krijgt de indruk misschien zelfs al te laat te zijn. De MSE-index behoorde de afgelopen jaren tot de best presterende beursindex ter wereld.

Maar voordat beleggers zich massaal op Mongolië storten, is een aantal waarschuwingen wel op zijn plaats. De aandelenbeurs in Ulaan Baatar, de hoofdstad van het land, is nog een babybeurs. De beurs werd in 1991 opgericht door de 27-jarige Naidansurengiin Zolzhargal, naar eigen zeggen een afstammeling van dé vaderlandse held Genghis Khan.

Alle inwoners van Mongolië, inclusief de nomaden die met tenten en paarden door het land trekken, kregen bij de introductie van de beurs coupons ter waarde van omgerekend 6 euro waarmee ze aandelen konden kopen. Bijna de helft van alle inwoners van het land maakte dankbaar gebruik van dat cadeautje.

Doel was om na zeven decennia stevige Russische invloed staatsbedrijven te privatiseren. Oorspronkelijk zou tachtig procent van alle staatsbedrijven moeten worden geprivatiseerd, maar die doelstelling werd later bijgesteld naar vijftig procent.

HANDELSDAG VAN TWEE UUR

Inmiddels zijn meer dan 300 bedrijven aan de beurs in Ulaan Baatar genoteerd, maar van een echt levendige beurs is nog geen sprake. Dagelijks wordt maar in een beperkt aantal aandelen gehandeld. Beursintroducties van Mongoolse bedrijven zijn er de afgelopen jaren nauwelijks geweest. De totale marktkapitalisatie van de beurs is slechts iets meer dan een miljard euro en gehandeld wordt er maar twee uur per dag. In de week van 18 juni tot 22 juni 2012 bijvoorbeeld bedroeg de totale handel ruim vier miljoen euro. Zomaar even miljarden verdienen is er

dus niet bij, los van het feit dat een beleggingsrekening in Mongolië vereist is.

Wie wil profiteren van de ontwikkelingen in Mongolië is daarom vooral aangewezen op bedrijven die buiten Mongolië een notering hebben. Daarin kan direct worden belegd of via gespecialiseerde beleggingsfondsen. Maar garantie tot succes is ook dat allerminst. Zo heeft Royal Bank of Scotland in april 2011 op Euronext Amsterdam een certificaat gelanceerd dat zich helemaal richt op Mongolië. Met dit certificaat is het mogelijk om te beleggen in bedrijven die aldus Royal Bank of Scotland ten minste vijftig procent van hun omzet genereren in Mongolië of ten minste vijftig procent van hun bezittingen en belangen hebben in gebieden waar mineralen ontgonnen worden in Mongolië.

KOUDE KERMIS

Bedrijven die deel uitmaken van de onderliggende index zijn onder andere de in Toronto genoteerde bedrijven Ivanhoe Mines en Centerra, het aan de beurs in Hongkong genoteerde Mongolian Mining, en het Australische Aspire Mining. Ivanhoe Mines is

WIE WIL PROFITEREN VAN DE ONTWIKKELINGEN IN MONGOLIË IS VOORAL AANGEWENZEN OP BEDRIJVEN DIE BUITEN MONGOLIË EEN NOTERING HEBBEN.

misschien wel het buitenlandse bedrijf dat het meest is blootgesteld aan de toekomstige ontwikkeling van Mongolië. De belangrijkste bezittingen van het bedrijf zijn immers een belang van 66 procent in het Oyu Tolgoi koper en goudmijn-project in het zuiden van Mongolië en een belang van 57 procent in de Mongoolse kolendelver South-Gobi Resources.

Ondanks de sterke economische groei in de afgelopen jaren en de stijgende koersen op de Mongoolse beurs zelf, zijn beleggers die hun geld in het Mongolië-certificaat van RBS hebben gestopt van een koude kermis thuisgekomen. De koers staat nu bijna zeventig procent lager dan bij de introductie vorig jaar.

Een afzwakkende economische groei in China, goed voor negentig procent van de export van Mongolië en onzekerheid over de afdrachten aan de overheid bij de mijnbouwprojecten maken beleggen in buitenlandse bedrijven met activiteiten in het 'Saudi-Arabië van Azië' allerminst een gearandeerd succes.

De auteur heeft geen belangen in genoemde bedrijven en effecten.

